

Harsem-saken deles opp igjen

Forsonligere stemning i retten i dag. —
Harsem skriver nytt brev til retten *D.t.*

16-7-57
Peter Andreas Harsem har i dag igjen tatt plass i tiltaleboken. Det er nå nesten 3 uker siden han satt der sist. Han har sittet inne helt siden den dagen Dorenfeldt begjærte ham innsatt til soning av hans landssvikdom.

Og dagens rettsmøte ble åpnet nøyaktig på samme måte som så mange ganger før.

Lag ann Lunde: — Retten har fått et brev fra Harsem. Jeg skal få lov til å lese det opp!

Harsems brev dreier seg om Hildisch-saken og Harsem forlanger fremlagt korrespondanse angående generalkonsul Hildisch' gravsted. Dessuten vil han gjerne få greie på den inskripsjonen som sto på et skap Hildisch fikk på sin 70-årsdag. Harsem forlanger også å få innkalt et par vitner til.

Statsadvokaten foreslo deretter en ytterligere oppdeling av saken, slik at retten gjør seg ferdig med de 4 tiltalepunkter som gjelder Harsem alene, og deretter tar prosedyre og kjennelse. Deretter går retten over til å behandle Hildisch-saken som gjelder alle de 3 tiltale, Harsem, fru Hansson og Alexander Lange. På denne måten, mente statsadvokaten, skulle saken kunne avsluttes den 2. eller 3. mai.

Forsvareren, o.r.sakfører Fyhn, var enig i statsadvokatens forslag, men ville henstille til retten å ta hensyn til hva Harsem måtte mene om dette.

Harsem: Jeg er enig i at saken oppdeles.

Det første punktet som behandles i dag er avsnittet i Harsems bok «Ulovlig, men sant», der han skriver:

«Da en NS-fange på et av våre største fengsler sendte bud etter fengslets prest, møtte denne med revolveren rettet mot fangen og sa: «Jeg er presten, hva vil De?»».

Dorenfeldt sa i sitt innlegg at Harsems kilde til denne opplysningen var landssvikeren G. H.

Og for at retten ikke skal være i tvil om hva slags mann H. er, sa statsadvokaten, så skal jeg få opplyse at han er en livstidsfange, dømt for de mest graverende landssvikforhold. Han har bl. a. vært turturist. Denne H. drev fra fengslene en systematisk nedrakningskampanje mot de ansvarlige norske myndigheter. Han har bl. a. beskyldt tidligere riksadvokat Arntzen for å ha hatt forbindelse med Sipo. Presten nekter også bestemt at en slik opptreden som Harsem nevner, har funnet sted.

Et annet av dagens tiltalepunkter er den såkalte W.-saken. Harsem har i sin bok «Utrolig, men sant» referert et brev fra advokat Aage Storm, som var W.'s forsvarer. Forsvareren beklager at sakens dokumenter ikke ble gjen-

nomgått før fengslingskjennelsen over W. på Ilebu ble avsagt. Det eneste som ble gjennomgått var en falsk politirapport fra 1941. Advokaten skriver i dette brevet at det var nedstemmende for ham som gammel advokat å se for en utvikling vårt rettsliv nå har gjennomgått.

For egen regning har så Harsem føyd til i boka at det var dommer Rye som administrerte dette møtet. Hvordan kunne han slik forsømme sin plikt som dommer og granske en sak før han traff sin avgjørelse om fengsling.

Harsem kommer også inn på W.'s sak et annet sted i boka. Det heter at W. skulle ha vært utsatt for trusler, skremser og skjerpert fengsel.

Lagmannen: — Hvordan kom De over brevene fra advokat Storm?

Harsem: — Jeg fikk se gjenparten som ingeniør W. hadde.

Lagmannen: — Viste W. Dem sin egen landssvikdom?

Harsem: — Jeg har sett utdrag av den. Men jeg så så meget av den at jeg mente W. var frifunnet for å ha vært anmelder.

Dorenfeldt: — Men W. ble dømt for å ha vært anmelder! Og når De nå får høre dette Harsem, er De da klar over at W. ble dømt for dette, og at rapporten fra 1941 ikke var falsk?

Harsem: — Jeg er ikke klar over det, da må jeg få lese dommen!

k

l

te

fe

ik

te

st

i

b

a

s

e

e

l

t

s

e

i

e